

Вартанска улица – Сл., СИ 5, стръмна просека между скали под връх Тюлбето на Сините камъни.

Васева нива – Тр., С 5,5, ниви на дядо *Васьо* в планинска местност.

Васильов кладенец – Ич., СЗ 1,5 (вж. *Васильово усде*).

Васильово усде – Ич., СЗ 1,5. По предание дядо *Васил* Рачев извеждал тук дъщерите си и други жени, когато имало опасност от турски нападения. От ЛИ (СРТ).

Вайл – Тв., И 0,5. Парк, в миналото лозе. Според предание тук се явил много красив елен. Когато ловците го убили, намиращите се наблизко турци възкликнали съжалително „Вай аллах” (ГХХ).

Вѐждата – 1. Гав., ЮИ 2,5, равно, край р. Тунджа; 2. Зап., Ю5, могила; 3. Коз., Ю2, малък хребет; 4. Б., З 6, ниви, стръмно (ДАД); 5. Ор.; 6. Чин., ЮЗ 2; 7. Меч.

Вез алан – Г.Ч., З 2, поляна в гора (ДАД). ДИ: *Везаната*.

Везаната – вж. *Вез алан*.

Везир алан – Ш., З 3, поляна. Вер. от ар. чрез т. *vezir* ‘висш чиновник в Османската империя, министър’ и *alan* ‘поляна’ (ГХХ).

Вели бей ери – Въг., С 0,7. От ЛИ ‘мястото на *Вели бей*’ (СРТ).

Велика – Коз, СЗ, поляна сред гора. От ЛИ *Велика* (ГХХ)

Великов прѐтак – Ич., ЮИ 3, ниви до млада гора.

Величкова чешма – Гр., С 2, от ЛИ (ГХХ).

Вѐлувото – Сам., С 1,5, равно, ниско място.

Вѐлчов трап – Ич., З 2, ниви в падина (СРТ).

Венѐшка рѐтлина – Ич., ЮИ 2,5, пасище.

Вераната – 1. Бож., от емл. рег.; 2. Ж.в., от търг за нива, 1908 г., нот. акт, 1922 г.

Веранлѐк башѐ – Нов., СЗ 0,5, висока, неизползваема местност. От перс. чрез тур. *viranlık* ‘напуснат, изоставен’. ‘Главното изоставено място’ (ГХХ).

Вердица – име на средновековна Твърдица, споменато от византийския поет Мануил Фил за събития в нач. на XIV в. (Йонов 1999: 63 и сл.).

Веридж-и кюберан – име на гр. Твърдица в осм. док. от 1472 г. – ‘Невернишка Твърдица’ (Стойков 1959: 468)

Вериз алан – Ш., СЗ 3, поляна. ДИ: *Фериз алан*.

Вѐта ка̀мара – Топ., С 3,5, следи от старо селище.

Вѐтата пѐд̀арница – Бл., С 1,5, някогашна колиба на пазач, разположена на могила сред лозя.

Вѐта Т̀унджа – Ж.в., Ю, старо русло на р. Тунджа.

Вѐти лива̀ди – Коз, ЮЗ 1,2, равно, преди ливади, сега обработваема земя.

Вѐтите лозя̀ – Б., ЮИ 2,2, стари лозя на с. Бяла.

Вѐтия бат̀ак – Ст.с. от рум. вл., 1885 г.

Вѐтия бо̀аз – Ж.в., ЮИ 3,5, място край коритото на р. Тунджа около големия завой.